

[Tinning]

og der er system, og der sker ikke noget uforudset, og vi finder alle sammen ud af det. Problemet er bare, at nogle gange går det altså galt for musen. Og det, jeg siger, er, at uanset hvor megen samtale og ledelsesforståelse og kurser, og hvad ved jeg, hr. Thor Pedersen kan minde mig om, så er det nu sådan, hvad enten vi snakker offentligt ansatte eller privat ansatte, at der er forskel på at sidde på flæsket som arbejdsgiveren og på at være den enkelte ansatte, som har tre muligheder: 1) afskedigelse, 2) fortsætte på de vilkår, som allerede gælder, 3) indgå en såkaldt frivillig aftale med arbejdsgiveren om at ændre på arbejdsforholdet.

Det er sådan, det forholder sig, og det handler selvfølgelig også i den sammenhæng om, at den stærke får sin ret.

Jeg ved godt, at hvis hr. Thor Pedersen endelig forstod det, så ville det meste af det ideologiske grundlag for hr. Thor Pedersens parti jo skvatte til jorden, så jeg forventer sådan set ikke at komme nogen vegne. Jeg synes bare, jeg ville sige, at det at give alle frihed til at snakke sammen er ikke det samme som, at alle derved får lige muligheder.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Forskellen i menneskesyn er alene, at vi anser danskerne, også lønmodtagerne, for at være selvstændige individer, der bedst selv ved, hvilken arbejdstid de ønsker, også efter det 60. år, og det er et synspunkt, der tilgodeses ved dette lovforslag. Der bliver en valgmulighed, og det er ikke jagede mennesker.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det skal blive den sidste korte bemærkning, ganske uanset hvad hr. Thor Pedersen siger.

Det er jo ikke et spørgsmål om et menneskesyn. Hr. Thor Pedersen tror, at vi kan sætte os ind i læseværelset og udveksle synspunkter om vores anskuelse af mennesket og så løse problemet, men det er ikke et spørgsmål om, hvordan vi ser på mennesket. Det er et spørgsmål om, hvordan det fungerer ude i det faktiske liv på arbejdspladserne, og dér er det altså også sådan, at den stærkere har

det med at få sin ret. Det er klart, at det er svært at opdage for hr. Thor Pedersen, fordi han normalt er i den stærkes position, men ikke desto mindre er det faktisk sådan, det forholder sig. Men som sagt, uanset hvad hr. Thor Pedersen måtte sige: slut!

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Det skal så blive den sidste, og her må jeg sige, at den måde, det fungerer på ude i det danske erhvervsliv, er stille og roligt og fornuftigt.

Glønborg (KrF):

Når man som midlertidigt medlem er indkaldt en måned til dette høje ting, kan man naturligvis ikke forvente at nå alt, men jeg vil gerne have lov til i dag at udtrykke en helt personlig stor glæde over at få lov til at tale for netop denne lovgivning.

For nogle år siden havde jeg den fornøjelse at være en af forfatterne til kristeligt folkepartis familieprogram, og heri skrev vi netop om de ældres vilkår:

»Overgangen fra beskæftigelse til pension skal kunne ske glidende fra 60 års alderen. Der bør være bedre adgang til delvis pension kombineret med deltidsarbejde.«

Derfor står jeg med helt fast grund under fødderne, når jeg med glæde giver disse lovforslag et par gode ord med på vejen.

Der har ofte været fremdraget eksempler på umyndiggørelse af den ældre del af befolkningen. I mange år bestemte samfundet for dem, der havde nået pensionsalderen, at man fra den ene dag til den anden skulle træde fra fuld arbejdsindsats over til en heltids pensionisttilværelse. Mange havde meget vanskeligt ved at komme over dette spring; for nogle blev det nærmest et chok.

For nogle år siden gav man så de ældre lov til selv at få indflydelse på datoen ved at indføre førtidspensionsordninger og efterlønsordning, men der var trods alt stadig tale om en pludselig, stærk forandring. Med lov om deltidspension nærmer vi os nu det ideelle. Svenskernes erfaring med en lignende lov gennem snart 10 år er meget positiv. Et meget stor flertal af de delpensionerede kan bekræfte, at de har undgået den såkaldte pensionskrise.